

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ (29-12-2014)

Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος γράφει γιά τή δύναμη τῆς ἀγάπης, σάν λύση ὄλων τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων πού μαστίζουν τή ζωή τῶν ἀνθρώπων, τά παρακάτω: «**Ἄν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔδιναν καί ἔπαιρναν ἀγάπη, κανένας δέν θά ἀδικοῦσε κανέναν σέ τίποτε, ἀλλά καί φόνοι καί φιλονικίες καί πόλεμοι καί ἐπαναστάσεις καί κλοπές καί πλεονεξίες καί ὅλα τά κακά θά ἐξαφανίζονταν. Ἀκόμη καί ἡ λέξη «κακία» θά ἦταν ἀγνωστή.** Ἔτσι οὔτε νόμοι οὔτε δικαστήρια θά χρειάζονταν, οὔτε τιμωρίες καί ποινές, «οὐκ ἄλλου τῶν τοιούτων οὐδενός». Τίποτε ἀπό ὅλα αὐτά τά παραπάνω» (Ε.Π.Ε. 18α, 358).

Υπάρχει ὁμως αὐτή ἡ ἀγάπη;

Ἀσφαλῶς ὄχι.

Γι' αὐτό καί υπάρχουν ὅλες οἱ παραπάνω συμφορές στή ζωή μας. Γι' αὐτό καί εἶναι ἀπαραίτητα καί τά δικαστήρια καί οἱ νόμοι καί οἱ ποινές. Ἄν δέν κυβερνᾷ τή ζωή μας ἡ ἀγάπη, ἔτσι ὅπως ὑμνεῖται ἀπό τόν Ἄπ. Παῦλο (Β' Κορ. Κεφ. 13), ἔτσι ὅπως τή βλέπουμε σαρκωμένη καί ἐσταυρωμένη στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἄνθρωπος θά ταλαιπωρεῖται στούς δαιδαλώδεις δρόμους τοῦ κακοῦ καί θά γεύεται διαρκῶς τήν πικρία, τή θλίψη καί τήν ἀπογοήτευση γιά «τά ὀψώνια τῆς ἀμαρτίας» (Ρωμ. 6, 23) στήν προσωπική του ζωή. **Ταλαίπωρος ὁ ἄνθρωπος χωρίς Θεό! Ἄρα χωρίς Ἀγάπη, ἀφοῦ «ὁ Θεός ἀγάπη ἐστὶ»!**

Πρέπει ὁμως νά μείνουμε σ' αὐτήν τή θλιβερή διαπίστωση;

Ἀσφαλῶς καί πάλι ὄχι.

Γιατί ὑπάρχει ἐλπίδα. Θά ὑπάρχει πάντα. Ἡ ἐλπίδα ὅτι ἡ ἀγάπη, ἡ ἀληθινή ἀγάπη, πού ποτέ δέν ξεφτιζει, ποτέ δέν σβήνει, ποτέ δέν χάνεται, ζεῖ. **Ἐδῶ καί 20 αἰῶνες ὁ ὕμνος τῆς ἀγάπης, τόν ὁποῖο συνέθεσε**

ἀριστουργηματικά ὁ Ἄπ. Παῦλος, ἀναφέρει πῶς αὐτή «οὐδέποτε ἐκπίπτει». Κι ὅταν ἡ ἐλπίδα δέν θά χρειάζεται πιά καί θά αὐτοκαταργηθεῖ, ἡ ἀγάπη θά παραμένει ζωντανή στήν ἀνέσπερη βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Αὐτή ἡ ἀληθινή ἀγάπη, ἡ αἰώνια ἀγάπη, ἔκανε θαύματα στό πέρασμα τῶν αἰῶνων. Ἡ Ἐκκλησία μας ἐμπνεόμενη ἀπό τήν ἀσύλληπτη ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ γιά τόν ἄνθρωπο καί βαδίζοντας στά ἴχνη τά δικά Του, δημιούργησε «**Βασιλείαδες**» ἀγάπης ἐκεῖ ὅπου ὁ πόνος καί τά δάκρυα εἶχαν στήσει τό **βασίλειό τους**. Σεμνές διακόνισσες καί ἀκούραστοι διάκονοι μέ τήν ἀγάπη γιά ὁδηγὸ νικοῦσαν τή θλίψη καί τήν ἀπόγνωση σέ Νοσοκομεῖα. Σέ Ὁρφανοτροφεῖα. Σέ Πτωχοκομεῖα. Σέ Ξενῶνες. Σέ Λεπροκομεῖα. Σέ Φυλακές. **Ὅπου ἔμπαινε ἡ ἀγάπη, ἔμπαινε τό φῶς.** Ἐφτανε ἀπό πίσω ἡ ἐλπίδα.

Ὡραίες σελίδες ἀγάπης καί προσφορᾶς πλάι στόν πονεμένο ἄνθρωπο ἔγραψε ἡ Ἐκκλησία ἐπί 20 αἰῶνες! Κι ἄς πολεμεῖται ἀπό τοὺς ἀθέους. Ἄς ἀμφισβητεῖται τό τιτάνιο ἔργο τῆς σέ ἐποχές πού δέν ὑπῆρχε κρατική μέριμνα. Οὔτε κοινωνική πρόνοια. Ἡ Ἐκκλησία ἀγάπησε τόν ἄνθρωπο. **Καί ἐξακολουθεῖ νά τόν ἀγαπᾷ. Ναί. Στέκεται πλάι στόν κάθε πονεμένο ἄνθρωπο. Καί συνοδοιπορεῖ σάν ἄλλος Κυρηναῖος μαζί του στό Γολγοθά τῆς ζωῆς.**

Ἡ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ἀγάπης «**Ὁ Ἅγιος Ληστής τοῦ Γολγοθά**» εἶναι ἡ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας πλάι καί στόν κρατούμενο. Καί σ' αὐτό τό παιδί τοῦ Θεοῦ. Καί σ' αὐτήν τήν εἰκόνα Του. Καί σ' αὐτόν τόν ἀδελφό. Τοῦ Χριστοῦ καί δικό μας (Ματθ. 25, 40). Δέν εἶναι, λοιπόν, θεϊκός ὁ λόγος τοῦ Ἀββᾶ τῆς ἐρήμου Ἀπολλῶ· «**εἶδες τόν ἀδελφόν σου, εἶδες Κύριον τόν Θεόν σου**»; Καί δέν εἶναι οὐσιαστικά εὐαγγελικός ὁ λόγος τοῦ Ἀββᾶ

Ἰσαάκ τοῦ Σύρου, ὁ ὁποῖος λέγει· «ὅποιος μιλά μέ καταφρόνηση γιά ἕναν ταπεινό καί μικρό ἄνθρωπο, εἶναι σάν νά ἄνοιξε τό στόμα του ἐναντίον τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ»; Γι' αὐτό, «ἄς παρηγοροῦμε. Ἄς συγχωροῦμε. Ἄς εὐλογοῦμε. Τά χέρια ἄς ἀπλώνομε...».

Σ' αὐτήν τήν εὐαγγελική καί πατερική ὁδό στηρίζεται καί διακονεῖ ἡ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ἐπί 38 χρόνια τόν κρατούμενο σέ ὄλες του τίς ἀνάγκες. Ὑλικές καί πνευματικές. Μέ ἕναν στόχο: Ἄν λοξοδρόμησε σέ μονοπάτια τῆς ἀμαρτίας μέ ὅποια μορφή, νά ξαναγυρίσει στόν ἴσιο δρόμο τοῦ Θεοῦ καί νά ζήσει στό ἐξῆς «ίματισμένος καί σωφρονῶν παρά τούς πόδας τοῦ Ἰησοῦ» (Μάρκ. 5, 15). Μέ φόβο Θεοῦ. Μέ ἀγάπη γιά τό καλό. Γιά τήν ἀλήθεια. Γιά τήν ἀρετή. Σ' αὐτό στοχεύει ἡ ὅλη ΔΙΑΚΟΝΙΑ μέ τίς ἀποφυλακίσεις τῶν ἀπόρων μικροποινιτῶν κρατουμένων καί μέ ὄλες τίς παράπλευρες προσφορές ἀγάπης πρὸς ὄλους ἀδιακρίτως, μεταξύ τῶν ὁποίων εἶναι καί οἱ ἐπισκέψεις στίς Φυλακές μέ πλῆθος χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι μέ τήν παρουσία τους στηρίζουν τούς κρατουμένους, γιατί τούς διαμηνύουν πὼς δέν εἶναι ἀπορριμμένοι ἀπό τήν κοινωνία. Στήν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ χωροῦν ὄλοι. Ἀρκεῖ νά εἶναι «ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ» (Α' Τιμ. 6, 11).

Ἐκφραση ἀγάπης ἀδελφικῆς ἦταν καί ἡ χριστουγεννιάτικη ἐπίσκεψη τῆς ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ μας σέ ἕνα ἀκόμη Κατάστημα Κράτησης τῆς πατρίδας μας. Στό **Κατάστημα Κράτησης Γρεβενῶν**. Ἦταν ἡ **103η ἐπίσκεψη** σέ Φυλακή στά 38 χρόνια τῆς Διακονίας. Ἐπίσκεψη τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

Δεύτερη ἐπίσκεψη αὐτή στή Φυλακή τῶν Γρεβενῶν στίς **29-12-2014**. Ἡ πρώτη πραγματοποιήθηκε στίς **27-12-2009** μέ ἀντίξοες συνθήκες. Χιόνι πολύ καί παγωνιά. Ἀλλά ἡ ἀγάπη δέν κάνει πίσω στά δύσκολα. Δέν

ὑποστέλλει σημαίες. Τραβάει πάντα μπροστά. Καί νικά.

170 συνεργάτες καί συνδρομητές τῆς ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ συνοδοιπόρησαν γιά τό μεγάλο καθήκον. Μέ χαρά. Μέ ἐνθουσιασμό. Καί μέ τά χέρια γεμάτα. Γεμάτα μέ τά δέματα τῆς ἀγάπης γιά ὄλους τούς κρατουμένους τοῦ Καταστήματος. Ὁ καθένας τό δικό του. **1.000 δέματα ἀγάπης**, καρπὸς τῆς προσφοράς, κυρίως ἀπό τό ἤδη πενιχρό ὑστέρημα, ἀδελφῶν χριστιανῶν, σάν πράξη ἐλεημοσύνης ἡ ὁποία πρέπει ἀπαραίτητα νά συντροφεύει, κατά τόν ἱ. Χρυσόστομο, τήν ἀδελφή της, τή νηστεία. Οἱ δύο τους εἶναι ζευγάρι ἀξεχώριστο, ἀδελφικό. Κι εἶναι φτερά τῆς προσευχῆς. Στό κάθε δέμα θά ἔβρισκε ὁ κρατούμενος εἶδη πρώτης ἀνάγκης, ἀπ' αὐτά πού ὄλοι χρειαζόμαστε στήν καθημερινή μας ζωή. Καί κάτι ἐπιπλέον: **Μιά τηλεκάρτα**, γιά νά ἐπικοινωνήσει μέ τήν οἰκογένειά του. **Κρατούμενος** πού δέν εἶχε δικούς του ἀνθρώπους γιά νά ἐπικοινωνήσει, ὥσπου νά τελειώσει ἡ κάρτα του τηλεφωνοῦσε κάθε μέρα στή ΔΙΑΚΟΝΙΑ, «**γιά νά ἀκούσει μιά φωνή ἀπό τόν ἐλεύθερο κόσμο καί νά νιώσει καλύτερα**», μᾶς εἶπε!!

Οἱ ἐπισκέπτες τῆς ἀγάπης-ἕνα ἐπισκεπτήριο διαφορετικό ἀπό τά ἄλλα-ἔτυχαν θερμῆς ὑποδοχῆς ἀπό τόν **Διευθυντή κ. Χρήστο Ψύχο** καί τό προσωπικό τῆς Φυλακῆς. Ἡ ἐορταστική ἐκδήλωση ἔλαβε χώρα στή ζεστή αἴθουσα Ἐκδηλώσεων, ὅπου βρέθηκαν μαζί κρατούμενοι καί ἐπισκέπτες. Πολύ σύντομα ἡ Χορωδία μέ τά μουσικά της ὄργανα καί τίς ζεστές φωνές της σκόρπισε γύρω της χριστουγεννιάτικες μελωδίες μέ ὕμνους καί τραγούδια.

Ἰδιαιτέρη τιμή, χαρά καί εὐλογία ἦταν, στήν ἐπίσκεψη αὐτή, ἡ παρουσία τοῦ **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Γρεβενῶν κ. ΔΑΒΙΔ**, ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ ιδιαίτερα τό Κατάστημα αὐτό τῆς Ἐπαρχίας του καί ἤδη

«Ἄν ὄλος ὁ κόσμος βαδίζει πρὸς μιά κατεύθυνση, κι ὁ Χριστὸς πρὸς τήν ἄλλη, ἐγὼ θά πάω πίσω ἀπὸ τόν Χριστό» (Φ. Ντοστογιέφσκι)

ἔχει κάνει πολλούς κρατουμένους φίλους του. Πνευματικά του παιδιά. Τούς ἀποκαλοῦσε μέ τό ὄνομά τους. Τούς χαιρετοῦσε ὅλους. Κι ἐνιωθε ἄνετα στό χῶρο σάν στό σπίτι του. **Πραγματικός Ἐπίσκοπος-Ποιμένας.**

Ἀπό τήν ἐπίσκεψη αὐτή ἦταν ἀπών, γιά πρώτη φορά, ὁ π. Γερβάσιος. Λόγοι ὑγείας δέν τοῦ ἐπέτρεψαν νά βρεθεῖ στό χῶρο αὐτό τῆς ἀγάπης του καί τῆς προσευχῆς του. Στό χῶρο τῆς Φυλακῆς. Ἀπών σωματικά. Παρών ὅμως οὐσιαστικά, γιατί μέ **ἠχογραφημένο ἠχητικό μήνυμα** πρὸς τοὺς κρατουμένους τοὺς ἀπέστειλε τίς εὐχές του, ἀλλά καί τίς παραινέσεις του γιά τήν ἐν Χριστῷ ζωή, μέ φόβο Θεοῦ καί ἀγώνα γιά τήν ἀρετή καί τόν ἀγιασμό τῆς ψυχῆς:

«Ἀδελφοί μου κρατούμενοι, ἀγαπητοί ἀδελφοί καί ἀξέχαστοι γιά μᾶς ὅλους τοὺς ἐπισκέπτες σας στή σημερινή παγωμένη ἡμέρα, ἔχετε τή μεγάλη τιμή Ἐκεῖνος πού γεννήθηκε στή Φάτνη νά σᾶς ἀποκαλεῖ «ἀδελφούς» Του, ἄρα εἶστε καί δικοί μας ἀδελφοί, ἀφοῦ ἑνός Πατέρα εἶμαστε παιδιά. «Ἀδελφούς» του κανένας μεγάλος αὐτῆς τῆς γῆς δέν σᾶς ἀποκάλεσε. Μόνον ὁ Σωτήρας μας Χριστός. **Εἶναι αὐτός πού μᾶς ἔστειλε σήμερα ἐδῶ κι αὐτός πού μᾶς στέλνει σέ ὅλες τίς Φυλακές τοῦ κόσμου μέ τό λόγο Του: «Ἐν φυλακῇ ἤμην καί ἤλθετε πρὸς με».** Πῶς εἶναι σήμερα ὁ Χριστός στή Φυλακή Γρεβενῶν; Ποῦ εἶναι ὁ Χριστός ἐδῶ; Ποῦ εἶναι; **Εἶναι στά πρόσωπά σας.** Ὁ κάθε κρατούμενος ἀπό σᾶς εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός «ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ». **Μέ ἄλλη μορφή.** Ἐτσι σᾶς βλέπουμε ἐμεῖς. **Σάν τόν ἴδιο τό Σωτήρα μας. Σάν ἀδέλφια μας...**

Μέ τήν ἀγάπη πού μᾶς ἐμπνέει ὁ Χριστός, κάναμε τρόπο ζωῆς νά εἶμαστε χρονιάρες μέρες κοντά σας, γιά νά σᾶς ποῦμε μιά «καλημέρα» ἀπό τήν καρδιά μας, **νά χαροῦμε μαζί σας, νά μοιραστοῦμε τή δοκιμασία σας, νά γλυκάνουμε τήν ψυχὴ σας μέ ὅλα τὰ δῶρα πού σᾶς φέραμε.** Μετρήστε ἕνα-ἕνα. Καί στὸν ἀριθμὸ πού θά βρεῖτε, προσθέστε ἀκό-

μη ἕνα. Δέν τό βλέπετε. Θά τό νιώσετε μέσα σας. **Καί εἶναι αὐτό τό ἐκλεκτότερο εἶδος. Εἶναι ἡ καρδιά μας. Εἶναι ἡ ἀγάπη μας...**

Καλή χρονιά. Καλή λευτεριά. Μέ καλύτερη ζωή. Κοντά στό Θεό. Μέ τό Χριστό μαζί. Ὁ Θεός τῆς ἀγάπης νά εἶναι πάντα μαζί σας».

Μετά τή σύντομη Δέηση «ὑπὲρ τῶν ἐν φυλακαῖς ὄντων», τήν ἐκδήλωση ξεκίνησε ὁ Διευθυντής κ. **Χρήστος Ψύχος**, ὁ ὁποῖος εἶπε στήν προσλαλιά του:

«Σᾶς εὐχαριστοῦμε πού εἶστε σήμερα ἐδῶ μαζί μας. Γιά ὅλους ἐμᾶς, προσωπικό καί κρατουμένους, εἶναι ἰδιαίτερη χαρά καί τιμὴ πού μᾶς ἐπισκεφθήκατε. **Νιώθουμε πῶς εἶναι σήμερα γιορτὴ στό Κατάστημά μας, πού εἶστε μαζί μας. Σᾶς καλωσορίζουμε καί εὐχόμαστε νά εἶστε πάντα καλά...**

Σέ ἐνδειξη εὐγνωμοσύνης, ἀγάπης καί σεβασμοῦ πρὸς τόν π. Γερβάσιο γιά τήν πολύτιμη προσφορά του στοὺς κρατουμένους τοῦ Καταστήματός μας προσφέρουμε αὐτὴν τήν **τιμητικὴ πλακέτα.** Ὅμως στό πρόσωπο τοῦ π. Γερβασίου οὐσιαστικά τιμοῦμε ὅλους ἐσᾶς πού συνοδοιπορεῖτε μαζί του στό σημαντικό αὐτό ἔργο του, γιατί εἶναι ἔργο συλλογικό καί πολύ μεγάλο...».

Καί στό σημεῖο αὐτό παρέδωσε σέ ἐκπρόσωπο τῆς ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ **τιμητικὴ πλακέτα** γιά τό πολύμοχθο ἀλλά πολύτιμο γιά ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τῶν Φυλακῶν ἔργο τοῦ π. Γερβασίου σ' αὐτοὺς τοὺς χώρους πού λίγοι τοὺς πλησιάζουν καί πολλοὶ ἀπομακρύνονται ὅσο περισσότερο μποροῦν, **γιατί δέν ἔμαθαν νά εἶναι φιλόανθρωποι στοὺς περιφρονημένους. Στούς παραβατικούς. Σάν νά εἶναι ἐκεῖνοι ἀπόλυτα σωστοὶ καί καθαροί. Τί κρίμα γι' αὐτούς!**

Στή συνέχεια ἔλαβε τό λόγο ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ ὁποῖος μεταξύ ἄλλων εἶπε χαρακτηριστικά: «...Ἀπὸ τήν πρώτη φορά πού ἦρθα στή Φυλακή αὐτὴ οἱ κρατούμενοι **ἔκλεψαν τήν καρδιά μου.** Ἐτσι ἀπὸ τότε εἶμαι κι ἐγὼ συγκρατούμενός τους. Γι' αὐτό σᾶς καλωσορίζω ἐκ μέρους τους ἐδῶ στὸν

τόπο μας, στά Γρεβενά μας, ὅπου ἐγώ ἔκανα μεταδημότευση στίς 12 Ὀκτωβρίου γενόμενος Ἐπίσκοπος ἐδῶ. Ἀνήκω στά Γρεβενά πλέον καί σ' αὐτήν ἐδῶ τήν παρέα τῆς Φυλακῆς. Σᾶς καλωσορίζω ἐδῶ πού ἦρθατε, γιά νά μᾶς δώσετε χαρά καί νά γιορτάσουμε μαζί τό μήνυμα τῆς ἀγάπης καί τῆς εἰρήνης...

Εἶναι τιμή γιά τήν τοπική Ἐκκλησία καί κοινωνία τῶν Γρεβενῶν πού ἔχουμε ἕνα συντοπίτη μας, τόν δικό μας π. Γερβάσιο, τόν Γρεβενιώτη, τέτοιο κληρικό, στολίδι γιά τήν Ἐκκλησία ὅλη. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πού εἴστε ἐδῶ καί μοιραζόμαστε ὅλοι τήν ἴδια χαρά...

Σᾶς παρακαλῶ, εὐχεστε νά διακονοῦμε ὁ καθένας μας ἐκεῖ πού μᾶς ἔταξε ὁ Θεός, ὥστε μέσα ἀπό τόν καθημερινό μας ἀγῶνα νά ζοῦμε αὐτήν τήν πνευματική ἀναγέννηση πού μᾶς ἔδωσε ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ καί κάθε μέρα νά γινόμαστε καλύτεροι καί νά ἐρχόμαστε πιο κοντά στόν Χριστό μας».

Καί στό σημεῖο αὐτό διένειμε στους κρατούμενους τά δέματα τῆς ἀγάπης μέ ἕναν ἀσπασμό καί δύο λόγια ἀγάπης γιά τόν καθένα χωριστά. Τίς ὠραίες αὐτές στιγμές, πού γράφουν ἱστορία στήν ψυχή τοῦ κάθε θεατή, εἶτε ὡς ἐπισκέπτη εἶτε ὡς κρατούμενου, ἡ Χορωδία ἔβαλε τό δικό της λιθαράκι, γιά νά τελειώσουν ὅλα πιο ὁμορφα καί πιο συγκινητικά. Πιο ἀνθρώπινα καί πιο ἀδελφικά.

Ἀφήνοντας πίσω μας «τά τείχη» μέ τά τόσα πονεμένα μυστικά-γιατί ὁ κάθε κρα-

τούμενος ἔχει τή δική του πονεμένη ἱστορία γιά τήν ὁποία ἄλλοτε εὐθύνεται καί ἄλλοτε ὀχι-θυμηθήκαμε ἕναν ὁμορφο λόγο κάποιας εὐγενικῆς ψυχῆς: «Ἀπόψε εἶσαι πιο πλούσιος ἀπό ὅ,τι ἦσουν τό πρωί, ἂν προσπάθησες νά βρεῖς κάτι τό καλό στους ἄλλους κι ἂν ἔδωσες στους ἄλλους τό καλύτερο πού ἔχεις».

Ἄν τά δύο ἂν τά ζήσαμε, τότε πραγματικά ἤμασταν ἐκεῖνο τό ἐσπέρας «πιο πλούσιοι ἀπό ὅ,τι ἤμασταν τό πρωί». Ὁ Θεός τό γνωρίζει. Εἶθε νά τά ζήσουμε ὅλοι. ΑΜΗΝ.

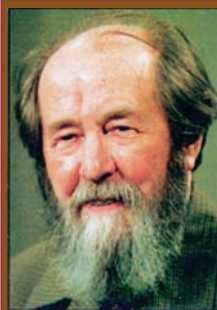
Κρατούμενος πού πήρε τό δέμα τῆς ἀγάπης κατά τήν ἐπίσκεψή μας, ἔστειλε τήν παρακάτω εὐχαριστήρια ἐπιστολή:

«Ἄγιε πατέρα μας Γερβάσιε, καλέ μου ἀνθρώπε,

τί ὠραία κίνηση αὐτή πού κάνατε μέ τίς τσάντες καί ὅλα αὐτά τά ἀπαραίτητα, πρώτης ἀνάγκης πράγματα, πού βάλατε μέσα! Δέν εἶχα τίποτα ἀπό ὅλα αὐτά καί ἤμουν ἔτοιμος νά τά παραγγείλω, ὅποτε μοῦ ἔμειναν τά 30,00 εὐρώ πού μοῦ στείλατε. Σᾶς εὐχαριστῶ ἀπό τά βάθη τῆς καρδιάς μου πού μέ θυμᾶσθε πάντα. Σᾶς εὐχομαι ὁ καλός Θεός νά σᾶς ἔχει πάντα καλά καί νά σᾶς δίνει υἰγεία καί δύναμη γιά τό ἔργο σας.

Μέ πολλή ἀγάπη καί θύμιση σᾶς εὐχομαι τά καλύτερα καί μέ πολλή, πολλή ἀγάπη θά σᾶς θυμᾶμαι πάντα».

Θ.Ψ.-Φυλακή Γρεβενῶν 26-1-2015



«Πόσο εὐκολο νά ζῶ μαζί Σου, Κύριε! Πόσο εὐκολο νά πιστεύω σέ Σένα! Ὅταν ὁ νοῦς μου ψάχνει ἀπεγνωσμένα ἢ ἀτονεῖ μέσ' τήν παραζάλη· ὅταν κι ὁ πιο ἔξυπνος ἀνάμεσά μας δέν μπορεῖ νά δεῖ πέρα ἀπ' αὐτό τό βράδυ,-μή ξέροντας τί νά κάνει αὔριο-, Σὺ μοῦ στέλνεις τή φώτιση νά γνωρίζω ὅτι ὑπάρχεις καί ὅτι θά φροντίσεις νά μὴν κλειστοῦν ὅλα τά μονοπάτια τῆς Ἀγαθότητος...» (Νομπελίστας Ρῶσος Σολτζενίτσιν)



ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ Κ.Κ.ΓΡΕΒΕΝΩΝ

Ὁ κ. Χρ. Ψύχος,
Διευθυντής τοῦ
Κ.Κ. Γρεβενῶν,
ἐπιδίδει τήν τιμη-
τική πλακέτα γιά
τή ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥ-
ΜΕΝΩΝ.



Δέση «ὑπέρ τῶν ἐν φυλακαῖς ὄντων»
συνανθρώπων μας.



Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. ΔΑΒΙΔ καί οἱ 170 συνεργάτες τῆς ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ παρακολουθοῦν τήν ἐκδήλωση γιά τοὺς κρατουμένους.





Ὁ Μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. ΔΑΒΪΔ ἀπευθύνει χαιρετισμό μέ πολλή ἀγάπη στούς κρατούμενους, στούς «φίλους του καί πνευματικά του παιδιά».

Ἡ ἀγάπη, τό πύ πολύτιμο δῶρο πού φέρνει ἡ ΔΙΑΚΟΝΙΑ μέσα στή φυλακή!



Εἶπε κρατούμενος γιά τή Χορωδία: «Σήμερα ἄγγελοι ἀπό τόν οὐρανό μᾶς ἔψαλλαν μέσα στή φυλακή»!